

جنایت بر علیه زنان دستگیر می‌شود، فوراً ارتش از نفوذ خود استفاده می‌کند و دستگیرشدگان مجدداً آزاد می‌گردند.

اوکفه- خانم سیاستمدار دیگری به نام ستاره آچاکزای همین اخیراً در قندهار به قتل رسید. در رسانه‌ها در این باره صحبت شد و گفته شد که دولت باید برای امنیت اعضای زن مجلس اقداماتی انجام دهد. اما این مسئله به فراموشی سپرده شد و از وی مراقبت نشد و حتی توجیهی هم یافتند و وی را از مجلس بیرون کردند. در این رابطه هیچ پیشرفتی شد؟

جویا- امنیت زنان سیاستمدار به هیچ وجه از سوی دولت تامین نمی‌گردد. آنچه که در رسانه‌ها می‌آید درست به مانند کلماتی است نوشته شده بر روی تکه‌ای یخ که جلوی آفتاب که می‌گذاری آب می‌شوند و از بین می‌روند. دولت افغانستان و نگهبانان آمریکائی‌شان حرف‌های قشنگ زیاد می‌زنند. حرف‌هایی در باره "رهائی" زنان افغانی. اما در واقعیت تنها چند تغییر روئینایی رخ می‌دهد تا بدین وسیله جهان را گمراه سازند.

دولت کارزای تامین مالی امنیت مرا مجدداً مورد قبول قرار نداد و من خودم همواره این هزینه را از کمک‌های فردی پشتیبانانم در همه جای جهان که از آنها بسیار ممنونم، می‌پردازم.

اوکفه- رئیس جمهور آمریکا اوباما، قانون بر علیه زنان شیعه افغانی را مورد نقد قرار داد. در این باره چه می‌اندیشید؟

جویا- اوباما این قانون جدید را "وحشتناک" خواند اما به نظر من، انسان باید در ابتدا ریشه‌های ایجاد این قوانین را "وحشتناک" بخواند. اینکه دولت آمریکا از شبه‌نظامیان بنیادگرایی که به مردم افغانستان تحمیل نموده پشتیبانی می‌کند. به نظر من، سیاست جدید اوباما ملت ما و مردم تمامی منطقه را به وضعیتی بسیار خطرناکتر از گذشته خواهد کشاند. این سیاست به خوبی نشان می‌دهد که دولت آمریکا به ثبات و صلح در منطقه علاقه‌ای ندارد بلکه تنها به پایگاه‌های دائمی نظامی در منطقه به عنوان عامل وحشتی برای چین، ایران، روسیه و دیگر قدرت‌های آسیائی می‌اندیشد. □

نشریه Rabble - 22.04.2009

پیام زنان افغانی به اوباما:

قانون زن‌ستیز پی‌آمد سیاست آمریکا در افغانستان است

برگردان ناهید جعفرپور - Malalai Dschoja - Derrick O'Keefe

ملاله جویا جوان‌ترین زن نماینده مجلس افغانستان است. وی شبه‌نظامیانی را که از سوی آمریکا پشتیبانی می‌شوند و بر مجلس افغانستان حکومت می‌کنند، علناً مورد حمله قرار داد و از آن زمان مرتباً به مرگ تهدید می‌شود.

خبر یک قانون جدید که هدفش تبعیض علیه زنان در افغانستان است، توجه افکار عمومی بین‌المللی را به خود جلب نموده است. رسانه‌ها و مردم جهان متوجه شده‌اند که سال‌های طولانی اشغال، به آزادی زنان افغانی منجر نگشته است. زمانی که ملاله جویا بعد از زمان طالبان در سال ۲۰۰۳ در مجمع قانون اساسی علناً به لویه‌جرگه انتقاد نمود که شبه‌نظامیان و بنیادگرایان یک مبارزه برای قدرت را با هم به پیش می‌برند، در تمام جهان در تیتیر رسانه‌ها ظاهر گشت. در آن زمان وی ۲۵ ساله بود. بعد از آن، دائماً تلاش برای از بین بردن وی ادامه داشته است. وی ابتدا بعنوان نماینده مجلس انتخاب شد و سپس از مجلس اخراج گردید. اما همواره برای حقوق زنان و حق تعیین سرنوشت برای کشورش مبارزه کرده است.

دریک اوکفه با خانم جویا کار می‌کند و مشترکاً کتاب *A Woman Among Warlords* را که در ماه مارس انتشار یافت، نوشته‌اند. این دو همچنین سایت انترنتی rabble.ca را اداره می‌کنند.

در مصاحبه با دریک اوکفه، ملاله جویا نظرات خود در باره قانون اخیر ضد زن و اعتراضاتی که به این منظور انجام پذیرفته را بیان نموده است.

اوکفه- نظر شما درباره اعتراضات هفته گذشته در کابل و همچنین حملات انجام شده بر علیه این اعتراضات چیست؟

جویا- با وجود تهدیدات باندهای بنیادگرا که همواره مسلح و در قدرت هستند، طبیعتاً این فوق‌العاده و امیدوارکننده است که زنان به خیابان‌ها می‌ریزند و بر علیه چنین قوانینی اعتراض می‌کنند و خود بیانگر این است که زنان افغانی اجازه نمی‌دهند تا قوانین نظامی بر علیه آنها استفاده شود و اینکه آنها از این نیرو برخوردارند که برای حقوق خود مبارزه کنند.

در سالهای گذشته زنان بدبخت کشورما رنجشان را از طریق صدها خودسوزی به نمایش گذاشته‌اند. من امیدوارم که زنان افغانی به این خودآگاهی رسیده باشند که خودسوزی راه چاره نیست بلکه برپا خیزند و برای حقوقشان مبارزه نمایند.

اوکفه- درباره این قانون جدید چه می‌اندیشید و این قانون به ما در باره دولت کارزای چه می‌گوید؟

جویا- این قانون اجباراً پی‌آمد سلطه بنیادگرایان است. اما عملاً هنوز هم به ملت ما به طور غیررسمی قوانین وحشتناکی که از سوی لشکر اشغالگر و باندهای مواد مخدر پشتیبانی شده‌اند، تحمیل می‌گردد. آنها ملت ما را تحت کنترل دارند و می‌توانند چنین "قانون جنگلی" را پیاده نمایند.

این برای اولین بار نیست که کارزای با بنیادگرایان به توافق می‌رسد و قوانین پیشنهاد شده از سوی آنان را به اجرا درمی‌آورد. وی به

افراطگرایان قسی‌القلب مقام‌های کلیدی را سپرده و به اندازه کافی به آنها قدرت داده تا قوانین خود را وضع کنند.

زمانی که آمریکائی‌ها و متحدینشان در سال ۲۰۰۱ بنیادگرایان متحدین شمال را بجای طالبان نشاندهند، همه در افغانستان می‌دانستند که این باندهای تروریستی هیچ تفاوتی با طالبان ندارند. امروز ما متأسفانه می‌توانیم این مسئله را به روشنی ببینیم. طبیعتاً این به اصطلاح دموکراسی‌ای که از سوی دولت آمریکا به افغانستان "هدیه" شده است و آنچه که از سوی رسانه‌های دولتی غربی به عنوان پیروزی و موفقیت اعلام می‌گردد، پیش روی تمامی جهان خود را نشان می‌دهد.

زنان افغانستان در فاصله این هشت سال اشغال، مورد اغفال قرار گرفته‌اند. آنها دیگر از تبلیغات دولت افغانستان و حامیان بین‌المللی‌اش که به نام آزادی زنان به افغانستان وارد شده‌اند، خسته شده‌اند.

اوکفه- این قانون بر علیه زنان قانونی خاص است یا بیشتر با شرایط جامعه تطابق دارد؟

جویا- در افغانستان زنان مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرند، به ازدواج‌های اجباری مجبور می‌شوند، مورد معامله قرار می‌گیرند، در معرض خشونت‌های خانگی واقع می‌شوند و در خانه محبوس می‌گردند. افراطگرایان زنان را به عنوان انسان‌های درجه دوم به حساب می‌آورند. در افغانستان با وجود تمامی این جنایت‌های وحشتناک و قساوت‌ها که بر علیه زنان ما صورت می‌گیرد، مسئولین این اعمال از سوی دستگاه قضائی مورد تعقیب قرار نمی‌گیرند. در موارد استثنائی اگر کسی به‌خاطر